

MAŁY SŁOWNIK BEZPIECZEŃSTWA INFORMACYJNEGO, CZ. 1

W dobie rosnącej liczby zagrożeń dla przestrzeni informacyjnej, ale informacji jako takiej, konieczne wydaje się tworzenie bazy pojęciowej dla odpowiedniej identyfikacji i klasyfikacji działań agresorów informacyjnych. Wiedza jest fundamentem obrony, w oparciu o który buduje się świadomość społeczeństw i elit. Tylko świadomy odbiorca informacji może uniemożliwić rozprzestrzenianie się zewnętrznie lub wewnętrznie narzuconych przekazów i ograniczyć rozmiary alternatywnych przestrzeni informacyjnych. Aby zneutralizować „uzbrojoną informację”, Zachód potrzebuje „uzbrojonych informacyjnie” społeczeństw.

Narracje

Narracja jest elementem subiektywnej wykładni światopoglądowej, osadzonej w doświadczeniu i percepcji jednostki, grup lub społeczności. Odpowiednio wykorzystana służy do relatywizacji faktów, nauki, wartości, ale i odwracania sensu pojęć, manipulacji czy oddziaływania emocjonalnego. Uruchamianie narracji generuje jeszcze większy chaos informacyjny i wpływa na postrzeganie świata u wielu grup odbiorców informacji. Realizuje to wykładnię maskowania własnych celów, przy jednoczesnym osłabianiu przeciwnika i ingerencją w samą istotę systemów demokratycznych, instytucji czy porządku publicznego, grając lub wykorzystując ich słabości. Narracje nie muszą być narzucane zewnętrznie, lecz mogą być emanacją stanu ducha i percepcji elit lub ich części, grup społecznych lub mieszkańców danego regionu (niezależnie, świadomie i naturalnie lub wskutek obcej ingerencji, finansowania lub innych działań). Narracje autorstwa podmiotów wewnętrznych mają jednak zawsze kontekst polityczny, geopolityczny i informacyjny.

Przykład: 1) Obywatele Ukrainy przemycają do Polski masowo broń i na polskim terytorium budują podziemną armię, a część z nich realizuje polecenia niemieckich służb specjalnych, 2) Unia Europejska i NATO chylą się ku upadkowi, a realną alternatywą dla upadającego Zachodu będzie współpraca z ostającymi wartościami moralnymi i religijnymi – Rosją.

Propaganda

Propaganda to działania ukierunkowane na wpływanie na poglądy, nastroje, działania, postawy i zwyczaje z wykorzystaniem środków masowego przekazu, zestawu twierdzeń, nauki lub innych

zasobów. Uwzględniają one świadome wykorzystanie manipulacji i kłamstwa, w tym za pomocą elementów graficznych lub audiowizualnych. Celem jest przekonanie do czegoś (działań, polityki, podmiotu, ideologii, zasadności lub słuszności) lub wręcz przeciwnie – wywołanie negatywnych emocji i skojarzeń. Może być ona zarządzana / organizowana / zlecana na poziomie państwowym, partyjnym, lokalnym czy międzynarodowym. Odpowiadać za nią mogą podmioty rządowe, pozarządowe i prywatne.

Przykład: Rosja buduje najpotężniejszy myśliwiec / czołg na świecie, przy którym zachodnie odpowiedniki wypadają kiepsko. Rosja jest potęgą militarną, której możliwości technologiczne i wojskowe przewyższają potencjał NATO.

Deinformacja

Deinformacja to celowe fałszowanie lub przedstawianie niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji, zazwyczaj opartych jednocześnie o fakty, lecz selektywnie dobrane. Określana jest jako „zarządzanie percepcją”. Innymi słowy jest to zbiór działań mających na celu potwierdzenie lub zaprzeczenie danym informacjom, skierowanym do audytorium krajowego lub zagranicznego, ukierunkowanych na wpływanie na emocje, motywy i obiektywne rozumowanie. Deinformacja staje się tym samym elementem aktywności z obszaru wojny psychologicznej. Tym bardziej, że jest synchronizowana z innymi aktywnościami agresora informacyjnego. Przy odpowiednim poziomie koordynacji można mówić o kampaniach dezinformacyjnych.

Przykład: Nie da się całkowicie wyeliminować rosyjskiego gazu z polskiego rynku, a amerykański gaz LNG będzie znacznie droższy rosyjski, więc dla Polski logicznym powinno być dogadywanie się z Rosją, a nie praca nad dywersyfikacją dostawców.

Broń informacyjna

W trakcie zewnętrznej instalacji narracji, dezinformacji lub propagandy (i/lub inspirowania krajowych podmiotów do ich popularyzacji), mamy do czynienia z tzw. „uzbrojeniem informacji”, które wykorzystywane są dla realizacji konkretnych celów i wpływania na społeczeństwo. Sama bowiem informacja (fakt) jest neutralna. Zakłócenie percepcji czy oceny, wpływanie na emocje, działania czy zachowania ukierunkowanych na krajowych/międzynarodowych liderów opinii, inne podmioty lub środowiska na poziomie kraju, regionu lub szerzej są wrogimi działaniami, naruszającymi bezpieczeństwo przestrzeni informacyjnej.

Jak piszą Katri Pynnöniemi i András Rácz z Fińskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych (Finnish Institute of International Affairs) w swoim raporcie pt. „Fog of Falsehood: Russian Strategy of Deception and the Conflict in Ukraine” dezinformacja i propaganda określane są jako „gotowanie

informacji” dla określonych audytoriów, mające na celu oddziaływanie na ich percepcje, nastroje, działania, zachowania w taki sposób, aby ich odbiorcy byli nieświadomi zewnętrznej ingerencji. Stają się więc „praktycznymi narzędziami realizowania polityki zagranicznej”. Dzięki wykorzystaniu nowych technologii i mediów społecznościowych broń informacyjna tworzy alternatywną rzeczywistość poznawczą, w której coraz trudniej ufać jest informacji. Kluczem do sukcesu zastosowania broni informacyjnej jest nieświadomość atakowanego podmiotu o działaniach agresora, a identyfikacje zewnętrzne narzuconych postaw, poglądów, opinii czy emocji jako własnych.

Przykład: 1) Deklaracja Powiernictwa Kresowego na portalu Prawica.net o tym, że gotowe są cztery pozwy o odszkodowania i rekompensaty dla Polaków za majątki na Ukrainie i odnośnie planów „restytucji” polskich majątków --> na Ukrainie pojawia się przekaz, że to „państwo polskie będzie wywłaszczać” obywateli Ukrainy; 2) Przyjęcie przez Sejm RP 22 czerwca br. nowelizacji „Ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej” --> w świat Rosja wysłała przekaz, że Polska chce niszczyć pomniki żołnierzy sowieckich; 3) Problemy społeczne / polityczne w USA --> Waszyngton wykorzystuje Rosję, aby odwracać uwagę od własnego „rozkładu”, polaryzacji i destabilizacji wewnętrznej, sztucznie napędzając konflikt z Moskwą.